

BODLJIKAVI JEŽ

FEBRUAR
1944.
BROJ 1.
GODINA I.
IZDAJE
PROP-
ODJEL
ZAVNOHA

PJEŠARINA PLAĆENA U GOTOVOM

IZLAZI KAKO KADA I KAKO GDJE

RUKOPISI IDU ZA ŠTAMPU ILI ZA MOTANJE CIGARETA

КРОЗ 120 И КУСУР ГОДИНА НАШЕ ХУМОРИСТИЧКЕ ШТАМПЕ Избор: Жика Јовановић и Алек Марјано

У фебруару 1944. године, на ослобођеној територији Хрватске, изишао је први број листа „Бодљикави јеж“, који је настављао традицију предратног „Ошишаног јежа“. Штампан је у засеку Чатрња, на Кордуну, где је тада била партизанска штампарија. Тираж му је био 5.800 примерака, а изашло је четири броја. Уредник првог броја био је сликар и карикатурист Вилим Черић, док је остала три броја уредио Јожа Хорват. Цитирамо занимљива сећања Вилима Черића о покретању „Бодљикавог јежа“, објављена у загребачком „Вјеснику“:

„Кад је скупио довољно материјала и карикатура, Черић се обратио једном одговорном другу да он даде своје мишљење. Оцјена је била: „Друже Черићу, студирај још мало линију. Вицеве добро познајеш, али линију слабо“.

Отишао сам, прича нам Черић, и настојао ускладити „линију“ и хумор. Кад је други пут прегледао материјал, друг се још више мрштио, док му се чело није сасвим наборало. Черић је то примијетио и, да предусретне

примједбе, брзо рекао: „Чини се да сам научио линију, али заборавио — вицеви!“ (Завршен цитат).

И ова Черићева сећања показују да није лако правити сатиру, ни у рату ни у миру.

Зачудо, о излагању „Бодљикавог јежа“ на ослобођеној територији веома мало се зна. Тридесетогодишњица излагања његовог првог броја је лепа прилика да се сазна нешто више. Свакако би била веома занимљива и сећања Јоже Хорвата, као и свих тадашњих сарадника.

ИЗ ЗАСЈЕДЕ...

НЕЋЕ ОН

НИСУ НАВИКЛИ

Друг Вице Буљан, бивши полит-комесар једне далматинске јединице и познати минер, обишао је једном згодом мост на Цетини код села Кољана. Тај мост био му је три у оку, јер су преко њега окупатори вршили честе препаде.

Како је тамошњим сељацима овај посјет био сумњив, саставе они депутацију: „Друже Вице, знаш, част теби, али онај мост нама је потребан као хљебац и ми те молимо да га не дигнеш у зрак“.

— Кад кажете тако, онда нећу. До сада сам заиста све мостове дизао, но вама за вољу овога ћу — спустити.

ГДЈЕ ЋЕ ГА НА ЊЕГОВОМЕ

За вријеме бомбардирања Великог Поганца на Калнику, повичу партизани неком сељаку да се склони с дворишта.

— Мани се, синко, гдје ће он мене на моме!

... И ИЗВАН ЗАСЈЕДЕ ЗНАЛИ БИ

Недавно је група словенских партизана посјетила Оточац, да одржи приредбу. Један од њих дође у градски НОО ради стана и хране. Ту добије бон и упуте га, да дође послвије вечере опет да добије бон за конак. Дошавши својима, одмах повиче:

— Хура, фантје, за вечер бумо и коњак пријели.

Дошли неки партизани по први пут у кино. Гледали они неко вријеме лијево и десно незнајући одакле ће се појавити штогод. На балкону било је и неколико наших официра који су такођер дошли да виде филм, и партизани видећи њих окрену се к њима и сви сретни започну плескати — очекујући првог говорника.

ЧЕКАЈ МАЛО

За вријеме капитулације Италије један партизан застави га улици тенк у којем се возио неки друг са својом — другарицом.

— Хеј друже, врати тенк, врати тенк одмах пред команду, треба пописати сва возила!

— Стрпи се мало, сад ћу ја, само да ми другарица купи на пијаци неке ствари за ручак и да ју одведем кући.

ПО СЛУЖБЕНОМ ИЗВЈЕШТАЈУ

Светом Петру јавила се гомила Шваба. Он извади из џепа њемачке новине, погледа у њих и рече:

Тројицу ћу распоредити, а остали куд знате. Пише у извјештају да вас је погинуло свега тројица...

ДВИЈЕ ПРОПАГАНДЕ

Заробљеном Енглезу пришао је стражар и раширио пред њим новине.

„Гледајте, што пишу наши листови. Потопили смо вам више од милијун тона бродовља“.

„То је пропаганда“, одговори му Енглез.

Мало касније добио је Енглез преко Црвеног крста пакет.

„Гледајте што сам добио из Енглеске“, казао је Фрицу.

„То је пропаганда“, казао је Шваба.

„Да пропаганда“, одговорио је Енглез. „Али ми нашу пропаганду можемо јести, а ви вашу не можете“.

ИМА, ИМА...

„... од севдаха горег јада нема...“ — распјевао се о подне 21. VII неки домобран на загребачкој радио-станици.

Али за час је престао пјевати... Зврц, кврц — и мјесто домобрана јавио се спикер:

„Прекидамо емисију ради лијета савезничких авиона.“

Има дакле ипак јада горих и од самог севдаха...

ОГЛАС

У Босни сам изгубио двије дивизије. Чују на име „Тигар“ и „Принц Еуген“. Молим свакога тко о њима што знаде, да о њиховој судбини шути.

Генерал

Gleise von Horstenau

ПРИМЈЕР И ПУТОКАЗ

VI. усташку бојну стигла је усташка судбина — код Чагљина су је опколили и уништили партизани.

Њемачки заповједник, коме је та бојна била подређена, издао је том приликом похвалну заповјед у којој каже:

VI. усташку бојну, опкољену у Чагљину од партизана, стигла је позната судбина. Њемачкој војсци и подређеним им хрватским снагама њихова смрт бит ће примјер и путоказ, којим ћемо сви поћи.“

BRAUNER

генерал-поручник в. р.

НОВИ УСТАШКИ ПРАВОПИС

Уш — подкошуљни самовоз.
Прслук — надкошуљни подкапутић.

Кино — гласномрдни сликомиг.

Трамвајски кондуктер — муњовозни биљетобуширупић.

